

ligheden var Statens. Det sidste er et formelt Spørgsmaal, som jeg senere skal komme tilbage til, men hvad det første angaar, da skal jeg dog tillade mig at bemærke, at det kan ikke betragtes som afgjort eller som undersøgt hverken fra vor Side eller fra nogen kompetent Side endnu, hvorvidt Kjøbenhavns Havn vil have tilstrækkelig Jordel af at erhverve de vedkommende Søgrunde til Landdannelse. Der er jo meget forskellige Meninger derom i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, og Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Flertal har jo udtalt sig imod en saadan Havneplan, som ligger til Grund herfor. Der fremkom ved den igaar omtalte Forhandling i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse den ret interessante Oplysning, at der slet ikke forelaa nogen Havneplan. Det blev udtalt paa det Bestemteste fra kompetent Side, nemlig fra et af Havneraadets Medlemmer, som tidligere er Borgmester i Kjøbenhavn, og som tidligere har været Finantsminister, at der aldeles ikke forelaa nogen Havneplan. Jeg skal ikke negte, at, da jeg saae denne Oplysning fremkomme, forundrede det mig noget; thi der har nemlig foreligget for os i Finantsudvalget en selvstændig Plan til Kjøbenhavns Havns Udvidelse som Bilag til denne Sags Behandling i Finantsudvalget fra Regjeringens Side. Derfor kan jeg ikke negte, at det undrede mig. Det er en Sag, som jeg selvfølgelig vil overlade til Kjøbenhavns Borgerrepræsentation at afgjøre med Havneraadet, hvorvidt en Havneplan eksisterer eller ikke, men jeg har kun villet fremdrage den mærkelige Omstændighed, at, medens der i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse officielt meddeles Et, er der os officielt meddelt noget Andet. Der er forelagt os i Finantsudvalget en selvstændig Plan til det Havneanlæg, som paatentens fra Kalkbrænderiet Syd paa ned mod Løldboden paa hele Strækningen ud for den tidligere Glassens Havn og den nordlige Del af Citadellet. Nu er det tillige Thinget bekendt, at der er meget stor Meningsforskjel om, hvorvidt en saadan Havneplan skal begynde Nord fra eller Syd fra. Det, som nu foregaar, medfører, at den kommer til at begynde Nord fra. Kjøbenhavns Borgerrepræsentanter have paa det Bestemteste udtalt sig mod, at den skulde begynde Nord fra, og have forlangt, at hvis den Havneplan skal udføres, hvorom der endnu ikke er taget Bestemmelse, bør den i alt Fald begynde Syd fra, og jeg tillader mig at antage, at de, hvem det egentlig tilkommer at ytre den afgjørende Mening om denne Havneplan, ikke er Havneraadet og heller ikke Indenrigsministeriet og heller ikke os, men det er Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Der er under denne Sag fremkommet en anden interessant Oplysning, som heller ikke har været den store Almenehed tilstrækkelig bekendt, det er den Maade, hvorpaa Kjøbenhavns Havneraad opfatter den Bemyndigelse, der er givet det ved Loven. Det er ved Loven bestemt, at Kjø-

benhavns Havneraad kan træffe Bestemmelse, tage Beslutning om de ordinære Udgifter til Havnen, men at derimod de ekstraordinære Udgifter til Havnen skulle afgjøres af Borgerrepræsentationen. Nu har man imidlertid givet denne Bestemmelse den Fortolkning, at til de ekstraordinære Udgifter høre de ordinære Vedligeholdelsesudgifter; men de ordinære Udgifter, det er store nye Arbejder, Havneplanen og deslige. Det er ogsaa en af de interessante Oplysninger, der ere fremkomne, og som giver et lille Indblik i, at Kjøbenhavns Havneraad i Behandlingen af den Slags Spørgsmaal ikke er uden en vis Lighed med det Ministerium, vi her have at forhandle med. Jeg maa efter denne Uklarhed og Modsigelse mellem de fremkomne Oplysninger betragte det som uafgjort, hvorvidt Kjøbenhavns Havn skal udvides Nord paa eller ei, og naar dette er uafgjort, saa mangler det Grundlag, som maatte have bestemt Indenrigsministeriet til fra sin Side at give sin Stadsfæstelse. Man kan altjaa ikke med nogen Bestemthed sige, om det er fordelagtigt, og i hvilken Grad det vil være fordelagtigt for Kjøbenhavns Kommune at erhverve de omhandlede Søgrunde, naar det ikke er afgjort, hvorvidt Kjøbenhavns Havn skal udvides Nord paa, og i saa Tilfælde, i hvilket Omfang det skal ske, og naar der overhovedet ikke foreligger en Havneplan, og det foreligger der ikke ifølge de officielle Oplysninger i Borgerrepræsentationen; efter de os meddelte Oplysninger synes den derimod at foreligge. Det maa tillige betragtes som uafgjort, saa længe den Autoritet — hos hvem Sagens Afgjørelse maa siges at bero, nemlig Borgerrepræsentationen, — ikke har givet sin Stadsfæstelse dertil eller overhovedet har udtalt sig derom. Det er imidlertid uregtelig min personlige Mening, at det er meget fordelagtigt for Kjøbenhavn, og hvad enten Overdragelsen sker paa et senere eller tidligere Tidspunkt, hvilket jeg ikke antager vil blive af Betydning, saa maa det vistnok antages, at disse Grunde have en meget betydelig Værdi. Det er jo ikke ganske sikkert, at de kunne komme i Kjøbenhavns Besiddelse; maaske de ogsaa kunne komme i et privat Selskabs Besiddelse, ligesom de ligeoverfor liggende Grunde paa Refshaleøen. Fra Statens Synspunkt betragtet som Cier er det imidlertid ikke tilstrækkeligt at sige: Disse Grunde have ikke nogen tilstrækkelig militær Betydning længere; de Servituter, som vi have derover, have ikke nogen militær Betydning for os. Thi Staten, der ikke blot er en militær Institution, men tillige en finantsiel, der har finansielle Interesser, maa sige som saa: Hvilken Betydning have disse Grunde, der ikke længere have nogen militær Betydning for os, som Eiendomme, og hvad kunne vi faae for disse Servituter, naar vi afhænde dem? Det maa Staten som Helhed sige, og det har det ærede Ministerium forsvømt, det har Krigsministeren ikke været opmærksom paa fra sin Side,